

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Q. 237. Quandonam peccatum dicatur publicum, notorium, deductum ad forum contentiosum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

planè inadvertenter, secundùm *Suar.* De Juram. l. 3. c. 3. n. 6. *Sanct.* in Decal. l. 1. c. 16. n. 47. *Dicast.* de Juram. d. 2. n. 185. non ideo incurritur reservatio, quia tales actus externi non censentur in se reservari, nisi quando in se sunt peccata, saltem denominativè, quando autem sequuntur planè inadvertenter, non sunt in se peccata, nequidem denominativè, sed tantùm sunt effectus peccati, uti dictum est l. 5. à n. 23. ergo. E contrà si reservata sit omnis luxuria interna, quando prodit in actum externum, si hæc luxuria interna prodeat in actum externum per pollutionem etiam inadvertenter secretam, videtur incurri reservatio, quia talis luxuria prodit externè per actum, qui hic & nunc est proprius & connaturalis ejus effectus, omnis autem causa censetur manifestari per talem suum effectum sibi coexistentem. Unde si ex luxuria interna priùs habita, postea v. g. in somno oriatur talis pollutio, non videtur incurri reservatio, quia talis pollutio, quamvis re ipsa sequatur ex peccato interno antea habito, tamen censetur per accidens sequi, aut saltem non esse sufficiens ejus manifestatio, cum ordinariè possit & sæpe soleat oriri etiam ex alia causa naturali. An autem delectatio morosa circa objectum turpe, si ad hanc sequatur commotio venerea, censeatur hoc ipso prodire in actum externum, dicitur n. 1672.

Q. 237. Quando nam peccatum dicatur publicum, notorium, deductum ad forum contentiosum. *R.* 1656.
 §. 1. Tum censetur publicum, si in communitate vel vicinia, vel etiam in domo constante saltem decem personis, notum sit plerisque, uti pluribus explicatum est l. 3. p. 2. n. 1219. & l. 4. n.

786. Putat autem *Andreas à Matre Dei Carme-
lita Salmantic. De Privil. Regul. c. 4. pu. 1. n. 20.*
publicum distingui à notorio, & hoc dici noto-
rium, quod coram majore parte communicati
factum est: E contrà si ad notitiam communi-
tatis alio modo pervenerit, dici tantùm publi-
caturum seu factum publicum, famosum, mani-
festum, sed non ideo esse notorium: hæc tamen
distinctio vix servit pro praxi in hac materia
nam delictum, five sit illo sensu notorium five
tantùm publicum, censetur simpliciter non esse
occultum.

1657. §. 2. Ut delictum sit publicum, requiritur
ut non tantùm actus, qui est delictum, sit publi-
cus, sed etiam, ut publicum sit, quòd talis actus
fit delictum, sic enim fieri potest, ut excommu-
nicatus publicè ministret Sacramenta, qui
non scitur esse excòmunicatus, quamvis actus
ipsum sit publicus, delictum non est publicum.
Nav. Sayr. Sanch. Barb. Sa. Loth Tr. 1. q. 1. a. 3.

1658. §. 3. Si delictum sit publicum in uno loco
sed in alio loco, in quo petitur absolutio, fit ad-
huc occultum, nec detur periculum proxi-
mum, quòd in illo publicetur, *Avila & alii cum
Sanch. in Decal. L. 2. c. 11. n. 20.* dicunt hìc cen-
seri occultum, prout opponitur publico, qui
revera hìc non scitur: Contradicunt tamen
probabiliter *Suar. Castrop. Loth. supra*, quia quòd
uno loco est publicum, simpliciter est publi-
cum, nec potest dici absolutè non publicum, er-
go nec potest dici simpliciter occultum.

1659. §. 4. Si reus sit accusatus & citatus à Judice,
Ricc. Henriq. Avila, Sanch. dicunt delictum ejus
hoc ipso esse deductum ad forum contentio-
sum, quia citatio est primus actus judicii, §. finalis
Instit.

Instit. De pœnâ temere litigantium. Sed probabiliter contradicunt *Lancell. Barb. Loth*, qui requirunt litis contestationem, saltem per executionem citationis, aut per comparitionem Rei coram iudice, uti in simili dictum est L. 4. n. 529.

§. 5. Si Titius & Cajus simul idem delictum commiserint, & solus Titius sit ita citatus ad Judicem, delictum Caji non ideo dicetur deductum ad forum contentiosum, *Nav. Castrop. Sanch. n. 21. Loth supra.* 1660.

§. 6. Si reus sit in foro contentioso absolutus, delictum ejus non ampliùs per hoc censetur publicum, *Suar. Sanch. Barb. Loth.* Idem est, si accusator per annum taceat, quia talis taciturnitas arguit defectum probationis & æquivalet absolutioni, *Barb. Loth.* Quod verum esse dicunt *Sanch & Loth* contra *Suar.* quamvis antecesserit semiplena probatio, quia quando hæc non fit plena, reus manet in possessione innocentie. Si autem delictum fuerit in iudicio probatum & punitum, adhuc dicunt *Henriq. Sanch. Avil. Regin.* definere esse publicum, quia cum jam satisfactum sit authoritati Judicis, videtur cessare publicitas istius fori: sed in hoc probabilius contradicunt *Mascard. Tiraq. Menoch. Suar. Bonac. Castrop. Loth supra*, quia licet iudici satisfactum sit, tamen cum delictum sit juridicè & justè publicatum, est & manet simpliciter publicum jure. 1661.

Q. 238. Quid addendum sit circa casus reservatos apud Regulares. R. seqq. §. 1. Undecim casus Clementinos, quos solos propria auctoritate reservare sibi possunt Superiores regulares, refert *Busenb. n. 1600.*, circa quos addam aliqua à n. 1669. ubi explicabo, quid intelligatur per